

καὶ ὅτι εἶναι πλησιεστέρᾳ εἰς τὸν Θεὸν παρὰ τὰ λοιπὰ κτίσματα. Ἐξ ἐναντίας ὅμως δὲν πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τούτου, ὅτι εἶναι μέρος τῆς θείας οὐσίας* ἐπειδὴ ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμέριστος, καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει μέρη, ἔπρεπε νὰ ἦναι καὶ αὐτὰ ἀκτίστα, ὡς καὶ αὐτός.—Μητρ. Πλάτων.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ.

ΚΟΠΑΝΙΣΟΝ ἄνθρακα, ἕως νὰ γένη λεπτὴ κόνις· ταύτην πύρρουν εἰς σιδηροῦν σκευός, ἕως νὰ κοκκινίσῃ, καὶ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην χύσον ἐπ' αὐτῆς καθαρὸν ὕδωρ. Τούτο βάλε ἀμέσως εἰς φιάλην, καὶ φράξον αὐτὴν στεγανά. Μεταχειριζόμενος τὸ ὕδωρ, τίναντε αὐτὸ, λάμβανε μικρὰν ποσότητα εἰς τὸ στόμα, καὶ τρίβε τούς ὀδόντας. Πᾶν ὅ,τι καθιστᾷ δυσάρεστον τὴν πνοήν, ἢ βλάπτει καὶ φθείρει τούς ὀδόντας, ἀφαιρεῖται τοιουτοτρόπως. *Ἡ ἂν προτιμᾷ τις τὴν ξηρὰν κόνιν, ὁ ἄνθραξ ἐμπορεῖ νὰ τεθῆ εἰς τὴν φιάλην, καὶ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἀπὸ τὸν ἀέρα διὰ σφιγκτοῦ φελλοῦ.

Ἡ ΦΙΛΕΥΤΑΞΙΑ ΤΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΕΚ τῶν πολυειδῶν ἀρετῶν τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων, οὐδεμία ἴσως εἶναι μᾶλλον ἀξιοσημείωτος τῆς φιλευταξίας του. Ὁ νοῦς του εἶναι κυρίως τακτικός. Ὅλαι αἱ χρηματικαὶ διατάξεις του, πᾶσα διανομὴ τῆς περιουσίας του, πᾶσα δαπάνη του, πᾶσα ἡ διοίκησις τῶν ὑποστατικῶν του, πᾶσα ἡ ὑπὲρ τῶν τέκνων του πρόνοια, ὅλαι αἱ περὶ τῶν συνοικισίων αὐτῶν διαπραγματεύσεις του, ὅλα τὰ στρατιωτικὰ του σχέδια, ὅλα τὰ διπλωματικὰ του μέτρα, ὅλαι αἱ βουλευτικαὶ πράξεις του, ἅπαντα ἡ διαγωγή αὐτοῦ ὡς πολίτου, ὡς ὑπηκόου, ὡς υἱοῦ, ὡς ἀδελφοῦ, ὡς ἡγεμόνος, ὡς ἐξορίστου,—ὅλα χαρακτηριστικὸν ἔχουσι τὴν φιλευταξίαν. Οὕτω ἐν Ἀμερικῇ, ὅποτε εἶχε μικρότατον εἰσόδημα πρὸς διατήρησιν ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν του, ἐκράτει λεπτομερῆ λογαριασμὸν τῆς δαπάνης ἐκάστου διατλήου, καὶ τὸν λογαριασμὸν αὐτὸν ἔχει ἀκόμη εἰς τὰς χεῖράς του. Ὁ ἔρωσ οὗτος τῆς τάξεως κατέστησεν αὐτὸν ἱκανὸν νὰ θεμελιώσῃ ἐκ τῆς ἀνακτορίου ἐπιχορηγήσεως τὰς ἐνδόξους στοὰς τῆς Οὐερσαλίας, αἵτινες εἶναι τῶντι ἐξαίσια μνημεῖα τῆς φιλοκαλίας, τῆς τῶν ὠραίων τεχνῶν ἀγάπης του, τῆς ὀρθῆς αὐτοῦ κρίσεως περὶ παντός ὅ,τι ἐθνικὸν καὶ μεγαλοπρεπές, καὶ αἵτινες θέλουν ἐξακολουθεῖν εἰς γενεὰς γενεῶν νὰ λαμπρύνουσι τὸ μέγα του ὄνομα, καὶ δικαίως νὰ εὐλειψοῖσι τὸν αἰῶνα καθ' ὃν ἤκμασε. Ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος κατηγορήθη ὡς φειδωλός, ὡς εὐτελής, ὡς φιλάργυρος ὡς φυλάττων τὰ χρήματα, ὅχι διὰ νὰ μεταχειρίζεται αὐτὰ εἰς μεγάλους καὶ συνετοὺς σκοποὺς, ἀλλὰ διὰ μόνον τὴν ποταπὴν ἡδονὴν τοῦ θησαυρίζειν. Ἡ κατηγορία εἶναι ἄδικος. Οὐδεὶς ἡγεμῶν συνεισέφερε μᾶλλον τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων ἐκ τῆς μερικῆς ἰδιοκτησίας του εἰς καλλωπισμὸν τῶν ἀνακτορῶν, βελτίωσιν τῶν ζωοτροφειῶν καὶ κήπων, πλουτισμὸν τῶν ἀγοῶν καὶ μουσείων, ἐνθάβρυσιν τῶν τεχνῶν, χειροτεχνημάτων, ἐπιστημῶν, καὶ γεωργίας τοῦ λαοῦ του. Ἄλλ' εἶναι οἰκονομικός, φρόνιμος, καὶ δίκαιος, ὡς καὶ ἐλευθέριος, γενναῖος, καὶ εὐγενής· καὶ ἡ τῶν ἀρετῶν τούτων ἔνωσις συνιστᾷ τὸ μέγα χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ, τὴν φιλευταξίαν.

* Καθὼς ἐδόξαζον οἱ Μανιχαῖοι, καὶ πρὸ τούτων οἱ Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι ὠνόμαζον τὸν νοῦν, θείας ἀπομοίρας μέτοχον, τοῦ τὸν κόσμον διοικοῦντος ἀπόρροιαν, τοῦ Διὸς ἀπόσπασμα, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΦΡΕΝΟΒΛΑΒΕΙΑΣ.

ΟΣΑΚΙΣ ὑπάρχει ἰσχυρὰ κληρονομικὴ προδιάθεσις εἰς τὴν παραφροσύνην, ὁ πάσχων κινδυνεύει πολλὸ μᾶλλον νὰ διαμείνῃ ἀνίκατος. Ἐὰν ἡ παραφροσύνη ἀναπτυχθῆ ἀιφνιδίως, καὶ φανερωθῆ διὰ σφοδροῦ καὶ ὀρμητικοῦ ματωμένου ἐρεθισμοῦ, ἡ ἐπιπλοὴ τῆς ἀναβρώσεως εἶναι πολλὴ μεγαλύτερα, παρ' ἐὰν ἡ φρενοβλάβεια βραδίῃ βραδέως καὶ ἐπιβούλως. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν εὐλόγως δυνάμεθα νὰ φοβηθῶμεν τὴν ὑπαρξίν καιρίας ὀργανικῆς ἀσθενείας τοῦ ἐγκεφάλου, βαθμηδὸν ἀναπτυσσομένης. Παραφροσύνη, μετὰ μεγάλης ἀθυμίας καὶ μελαγχολίας συνουδευμένη, ἢ συμπεριπεπλεγμένη μετ' ἐπιλήψεως ἢ ἀποπληξίας, ἢ κατὰ τὸ γῆρας συμβαίνουσα, ἢ ἐκ βλάβης τοῦ ἐγκεφάλου προελθοῦσα, εἶναι ὑπερβολὴ δυσίατος. Ὅταν ὁ νοῦς τοῦ πάσχοντος πλανᾶται παραπολὺ, ἔχομεν πολλὴν αἰτίαν νὰ φοβώμεθα. Διὰ νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς διαρκείας ἢ ἰασιμότητος τῆς παραφροσύνης, πρέπει νὰ ἐξακριβώσωμεν ἂν ὁ πάσχων ἐφανέρωσέ ποτε ἀρχήτερα συμπτώματα αὐτῆς· ἂν οὕτω, ἀπαιτεῖται προσοχὴ εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς κρίσεως ἡμῶν. Αἱ πρῶται προσβολαὶ γενικῶς θεραπεύονται ταχύτερον, μάλιστα ἐὰν καταρχὰς τῆς νόσου προσδράμῃ τις εἰς ἐμπειροῦν ἱατρὸν, καὶ ἂν ὁ πάσχων δὲν ἦναι προσεβηκῶς. Μετὰ τὸ τασσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ἡ ἴασις εἶναι σπανιωτάτη.

ΟΔΟΠΟΡΙΑ ΕΚ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΕΙΣ ΔΟΥΒΛΙΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΤΜΟΥ.

ΜΑΤΑΙΑ ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόπειρα τοῦ νὰ σὲ περιγράψω τὴν εὐμεγέθη καὶ γόνιμον χώραν, ἣτις διατέμεται ὑπὸ τῶν γραμμῶν τοῦ ἐκ Λονδίνου εἰς Λισέρπαλον σιδηροδρόμου. Ἰόσον ταχεῖα ἦτον ἡ πορεία μου, ὥστε μ' ἐτύφλωσε μᾶλλον ἢ μ' ἐγοήτευσεν ἡ ἀπειρος ποικιλία τῶν θεωριῶν, αἵτινες κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐφαίνοντο καὶ ἤφανίζοντο. Ὁ νοῦς μου δύναται μόνον νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν φαντασμήγυριν ταύτην ὡς τὰ βλεπόμενα εἰς τοὺς ὄνειρους ἡμῶν θεάματα, ἅτινα δὲν μᾶς ἀφίνουν, ὅταν ἐξυπνίσωμεν, εἰμὴ συγκεχυμένα καὶ ἐφημέρους εἰκόνας ἐπὶ τοῦ πνεύματος. Ἀνεχώρησα ἐκ τοῦ Λονδίνου εἰς τὰς 10½ τὸ πρωτὸ, καὶ ἐφθασα εἰς Λισέρπαλον εἰς τὰς 8½ ἡμισυ, ὀδοπορήσας 220 μίλια εἰς ὀκτὼ ὥρας, μολοντί ἐστάθην ἡμίσειαν ὥραν ἐν Βιριγγαμία, καὶ 10 λεπτὰ εἰς πέντε ἢ 6½ σταθμοῦς. Ἰὸ μεγαλοπρεπὲς ἀτμόπλοον, ἡ Βασιλόπαις, περιέμενεν ἑτοιμον εἰς τὸν λιμένα, ἀποβάλλον ἤδη τὸν ἀτμόν του, καὶ ἀναπέμπον κύματα καπνοῦ. Εἰς ὀλίγα λεπτὰ, οἱ φακέλλοι τῶν ἐπιστολῶν, τὰ κιβώτια, καὶ οἱ ἐπιβάται ἦσαν ἤδη ἐπ' αὐτοῦ· ἡ Βασιλόπαις ἤρχισε νὰ κινήται, διέγραψε μεγαλοπρεπὲς τι ἡμικύκλιον, καὶ διευθύνθη ταχέως πρὸς δυσμάς. Δὲν ἤμεθα πλέον ἐν Λισερπάλῳ, ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ θάλασσα ἦτο γαληνία καὶ ἀρβυτῖδος, καὶ ἡ νύξ παρῆλθεν ἀτάραχος. Ἐκοιμήθην εἰς κομψὴν κοίτην, ὡς ἂν ἤμην ἐν Παρισίοις· ὅτε δ' ἀνέβην τὸ πρωτὸ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος περὶ τὰς 8½, εἰσηρχόμεθα ἤδη εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀνακτοπόλεως (Kingstown) ὅπου συγχάζουσι τανῦν πολεμικὰ πλοῖα καὶ ἀτμόπλοια. Σιδηροδρομὸς ἐνόησε τὴν Ἀνακτοπολιν μετὰ τὸ Δουβλίνον, καὶ εἰς ὀλιγώτερον παρ' ἐν τεταρτημῶριον τῆς ὥρας μετεβιάσθη εἰς μίαν τῶν ὠραιότερων συνοικιῶν τῆς Ἰρλανδικῆς μητροπόλεως. Τοιαῦτα εἶναι τὰ τεράστια τοῦ ἀτμοῦ.

(Ἐξ Ἐπιστολῆς Γάλλου Περιηγητοῦ.)

ΤΟΝ Ἰούνιον, 1839, ἐξάκοσια ἄτομα εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἐφαγον ἀπὸ ἐψήτα κρέατα, παλαιότατα καὶ ἤδη ἐν μέρει διαλελυμένα· ἠσθένησαν δὲ 444 ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀπέθανον ἑννέα. Ἡ νόσος των ἐφαίνετο τυφοειδῆς πυρετός.